

ЧИ ЗАВЖДИ СВИНЯ СВИНІ РІВНЯ?

*Нехай замислиться над цим
запитанням той господар, котрий хоче
зжити колосально, тобто коло сала...*

Володимир Андрійович Володимирець з Добрятина більш як тридцять років працював агрономом. Тож можна стверджувати, що толк у господарюванні знає. Але три роки тому і він зневірився в ефективності колгоспної системи. Вийшов із сільгоспідприємства з трьома паями. На п'ятнадцяти гектарах вирощував зелений горошок, пшеницю, цукрові буряки. Найрентабельнішою культурою визнав зелений горошок.

Через рік сільський господар взяв в оренду ще кілька паїв і вже на сорокагектарній площі господарює. Має два трактори з причіпним інвентарем, тож з обробіткою землі не виникало проблем. Та й односельці пособляли. До речі, з пайовиками розраховувався чин по чину.

- Нині, - ділиться Володимир Андрійович, - відбою немає від людей, які хотіли б здати в оренду земельні паї. Я вирішив однозначно - буду ще залучати селян із паями.

Як на мене, довіряють Володимирцю люди насамперед тому, що щедро з ними розраховується. Вистачає на хліб і до хліба.

- До речі, - зауважує Володимир Андрійович, - нині, під час реформування аграрного сектора економіки, деякі керівники новостворених приватно-орендних підприємств, пайовиків, селянсько-фермерських господарств та інших агрооб'єднань «зациклилися» на тому, що обіцяють пайовикам орендну плату чи сільськогосподарську продукцію на суму, що дорівнює одному відсотку від вартості земельного паю. Але ж в законодавчих документах вказано: «не менше одного відсотка». Тобто, може бути і більше, але не менше одного процента. Невже селянин-бідлаха одержить за гектар землі кілька пудів збіжжя і буде спокійно дихати у дві ніздрі?

Можливо, не варто заглиблюватися в ці питання, але реалії сьогодення спонукають замислюватися над багатьма аспектами життєдіяльності села. І, насамперед, над тим, чи зможуть селяни самостійно господарювати. В.А.Володими-

рець вважає, що частина людей може впоратися зі своїм паєм. Щоправда, для цього треба мати незбориме бажання та надзвичайну одержимість. А головне - не боятися трудощів і різного роду перепон.

Ще однією віхою у господарському досвіді добрятинця у минулому році стала нарада Асоціації фермерів району, у якій взяли участь представники кооперативу «Південні штати» із США, які згодом благословили створення на Рівненщині кооперативу «Західний», членом ради директорів якого є і Володимир Володимирець.

А зарубіжні партнери запропонували виробництво комбікормів і новітню технологію вирощування свинини і вклали у проєкт власні кошти. У відповідно-

сті до цього проєкту у Клевані Рівненського району змонтовано і пущено в дію лінію по виробництву кормів, у тому числі із зерна замовників.

А тепер про відгодівлю свиней. Згідно з розрахунками і відповідним досвідом американців для вирощування однієї голови свині вагою 100-110 кілограмів, якщо вага поросяти була 15-18 кілограмів, треба лише 300 кілограмів комбікорму плюс вода. І всього за три місяці свиня набирає відповідних кондицій.

Але це, як кажуть, теорія. Тож Володимир Андрійович взявся на ділі з'ясувати альфу та омегу цієї технології. На відгодівлю в експериментальну та контрольну групи поставив по 5 поросят породи «Поліська біла». А ось арифметика та

економіка експерименту: середньодобовий приріст ваги однієї голови в експериментальній групі становив 821 грам, а на один кілограм приросту витрачалося 4,4 кормових одиниць.

У контрольній групі показники відповідно 240 грамів і майже 15 кормових одиниць. Важливо, що собівартість одного кілограма свинини в експериментальній групі - 2 гривні 17 копійок, а в контрольній - 6 гривень 74 копійки.

Як бачимо, різниця вражаюча. А на вигляд «учасники» експериментальної групи у три рази більші за своїх візаві з контрольної.

За рахунок чого вдається досягти такого результату? Відповідь одна: збалансовані за всіма компонентами корми добре засвоюються. Тут, як кажуть, беруть не кількістю, а якістю. А сам експериментатор відверто зізнався, що не сподівався на такі прирости. Тепер усім рекомендує займатися вигідною справою. До речі, його колеги Сергій Сорока з Острожця та Володимир Черепушко з Новоно-Добрятина у своїх господарствах теж запроваджують цю технологію вирощування свиней. Володимир Володимирець впевнений, що за нею майбутнє галузі.

Віталій ТАРАСЮК.
Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА.